

Voda Dyje 17.- 19.9.2021

Po roce je tu konečně zase naše tradiční voda.

Každý doma vystrachal své vodácké potřeby jako jsou: dřevěné tenisky do lodi, sáčky na mobily a peníze, nožík, vodácké oblečení a hlavně práskačku a sisál. Od maminky hromadu řízků nebo toustů a ti zkušenější sušené maso (je nejlhčí, takže se nepronese a zbyde více místa na tekutiny).

Cesta vlakem do Znojma probíhala v poklidu a ve snaze sníst, co nejvíce zásob, aby se šlo s batohem co nejlhčí.

Trasu od nádraží přes město a dolů do nádherného kaňonu pod Znojenskou přehradu jsme zvládli bez jediné občerstvovací zastávky a ne, jak před pěti lety, kdy nás vcucla jedna příjemná hospůdka, kde jsme moravákům ukázali, jak se hraje u nás na vysočině.

Odměnou za včasný příchod do kempu nám byl ještě chvíli otevřený kiosek a možnost postavit si stany za světla. Což se docela hodilo, protože když Valdy vybalil stan, tyčky se mu rozsypaly, asi vadná gumička.

Po překonání tohoto problému vytáhl karimatku a po prvním fouknutí se mu vytrhl celý ventilek. To už naznal, že to musí být sabotáž (nějaký kamarád, nebo snad někdo z rodiny? Ale to už se asi nikdy nedozví).

Před setměním ještě dorazila Dubka s Matějem a pozdě večer jsme ze tmy uslyšeli hurónský smích a za nedlouho se objevili v tomto pořadí: pes, Kamil a Lišák. Pak se vyndaly kytary a hrálo se až skoro do rána.

Po krátké a teplé noci přišlo podmráčené ráno. To nám ale vůbec nevadilo, protože ranní káva a pražští sluníčkáři, kteří vítali slunce na západ, nám náladu dokonale vylepšili. Jednodenní etapa je dlouhá a proto neleníme, rychle se balíme do barelů, třídíme do lodí, fasujeme vesty a pádla a o půl desáté odrážíme od břehu vstříc novému dobrodružství.

Nejedvážnější byl asi Lišák, který se rozhodl celou trasu ujet na paddlboardu, ale i Jaruška - poprvé jako zadák a Adélka, že se jí svěří.

Ostatní byli Já s Valdym, Dušanek s Terezkou, Matěj s Dubkou (oba chtěli být vzadu, vyhrál Matěj), Štěpa s Matyldou, Vodoušice s Terkou, Víťa s Emou a Michalem, Smrčice s malou Bárrou, Hroudová Lála s Kšandou, Hrouda sám a Kejmy se psem.

Zamávali jsme starému městu na skalách a vydali se línou řekou od jezu k jezu. Hned na prvním byla prověřena posádka Jarušky s Adélkou, našťástí byli poblíž stateční Šali s Valdym a holky zachránili.

Postupně jsme opouštěli úsek plný zahrad, kde se z vody daly trhat švestky špendlíky a ořechy. Řeka začínala meandrovat a společnost nám začali dělat volavky, lednáčci, v řece ryby a někde na březích ukrytí bobří. Jednoho z nich Štěpa málem počůral... chudák.

Před tasovickým jezem nás zastihl drobný deštěk, protože co by to bylo za vodu bez deště. První občerstvovací zastávka byla v tábořišti v Krhovicích. Po vykoupení všech párků v rohlíku, co měla slečna ve stánku na skladě a trochy toho piva jsme se vydali na poslední etapu (rozuměj, ostatní to jezdí celý den). To už ale síly docházely a lodě začaly vytvářet hloučky. Když v tom vysvitlo poprvé slunce a na poslední chvíli se nám opřelo do zad a první z nás znavení dorazili do cíle.

V tábořišti v hrádku sice nebyl kiosek, zato prostorný altán s krbem uprostřed a pár stany opodál. Vrátili jsme lodě postavili stany a pod Matějovým vedením vyrazili na dřevařskou výpravu. Mezitím dorazili i opozdilci. Aby nám šla práce lépe od ruky, zapěl Kejmy I Éj dudy moje, čímž dokonale vyklidil tábořiště od ostatních vodáků a altán byl jen náš.

Ráno byl budíček již za rozbřesku a po vydatné snídani jsme se vydali na dlouhou cestu pěšky na vlak do Božic. Byla to nekonečná rovina mezi poli a cesta vůbec neubíhala. Naštěstí Matěj svým sokolím zrakem objevil na poli malé melouny, kterými nakrmil nebohé znavené pocestné. Cesta dál vedla nekonečnou rovinou a po dalších mnoha kilometrech se Daník neovládl a skočil i s krosnou do vinice a vyprovokoval tím polní pých obřích rozměrů. Snad jen díky pozdnímu sběru jsme se dotrmáceli až na nádraží.

Konečně jsme se mohli odevzdat našim českým dráhám a nechat se unášet směr Znojmo-Okřížky-Jihlava naše drahá.

V parku před nádražím cancátko, foto rozloučení a hurá domů na pozdní nedělní oběd. Ahóóój příští rok kdesi na řece s kamarády.

Šali

